

LOKALAVIS FOR KAMPEN

KAMPEN

FJORTENDE ÅRGANG

POSTEN!

NUMMER 2 - JUNI 1991

Kjempedager! Bydelshuset reddet!

Ballett! Bøker! PIIVV!

Dette måtte bli et Kjempenummer. Kjempedagene 1991 må ha gitt små og store Kampianere noe å leve på en stund. Et arrangement så mangfoldig er ikke lett å dekke på en for-svarlig måte. Så takk til alle som bidro til dette rekordstore numme-ret av Kampenposten!

Og hatten av for Kjempedag-komiteén, som har nedlagt arbeid i et omfang som utenforstående vanskelig kan forestille seg.

Vi håper vår reportasje gir et noenlunde bilde av en flott mai/juni-helg. Og kjenner du deg ikke igjen, skyldes det antagelig ett av to: 1) Du var ikke med 2) Du var med, men formidlet ikke dine inn-trykk og meninger gjennom Kam-penposten. Ingen bryr seg om hva *du* mener, hvis de ikke får vite *hva* du mener!

"Kjempemessig" er kanskje ikke rette ordet om vårt sideantall, men vi synes det er moro å kunne by på 32 sider lokalt stoff denne gangen. Gledelig er det også å registrere KP i økende grad blir brukt av Kampi-annerne: Aldri har så mange skriben-ter og fotografer vært representert. Og det er plass til mange flere!

Det er fortsatt vårt mål at KP skal være *leseverd*ig - alle som vil bidra til det, er hjertelig velkommen.

Årstidsbomben tikker mot som-mer, Oslo-sommeren, verdens flot-

teste bysommer, og har på veien tikkert seg gjennom både påske, 1.mai og 17.mai - og en rekke katastrofer og tragedier.

Vi gir i et par artikler glimt fra lokale aktiviteter som minner oss om at fjerne anliggender ikke tren-ger være så fjerne allikevel.

Nasjonaldagen vår feires også av Kampianere med en annen hud-farge, og Norsk Pakistansk Foren-ing markerte dagen på Kampen skole, for tredje år på rad.

Samme skole har 50 - 60 kurdiske elever, og ga i en aksjon i mai sitt bidrag til inntekt for dette krigsher-jede folket.

Var det mer da? Ja. "Alternative kulturinstitusjoner" høres vel friskt og leitfordøydig ut? Ikke det? Les om "Kulturinstitusjonen PIIVV" i Skedsmogata!

Vi ønsker vår egen eksklusive tegneserie velkommen!

Det spilles rock i Kristi Menig-het, og ingen tar skade av det.

Det berettes om en bank som tjener penger (nå må korrekturav-delingen skjerpe seg).

Og i Bøgata bor det en Vål'enga-patriot som kan lese - og liker det!

GOD SOMMER!

red.

NYTTIGE NAVN OG NUMMER

KAMPEN VEL

Styret består av:

Erik Melvold, Tlf. 68 70 33
Hanne Sletten Tlf. 19 23 60
Sverre Syversen Tlf. 19 27 40
Anne Ditlefsen Tlf. 67 63 59
Björg Spillum Tlf. 19 36 97
Judith Wahlmann Tlf. 67 69 07
Wenche Halvorsen Skedsmogata 1
Audun Edvardsen Tlf. 67 70 76

KAMPEN HISTORIELAG

Hassa Horn (leder)

Tlf. 68 09 94

Greta Gulbrandsen (nestleder)

Tlf. 67 58 97

Søs Sørum (kasserer) Tlf. 67 51 30

Mona Larsen (sekretær)

Chr. Christensen (styremedlem)

Tlf. 19 20 94

Stig Berg (varamedl.)

Arne Kristiansen (varamedlem)

Tlf. 68 12 72

KAMPENPOSTEN

Amund Eriksen Tlf. 68 29 18

Siri Bryn Tlf. 19 83 85

John Erik Frydenlund (red.)

Tlf. 68 32 57

Forsidefoto:

Siri Bryn

Kampenposten takker:

Per Hanevik

Kai Holmen

Nustad & Partners A/S

Våre annonsører

Opplag: 2 500

KAMPEN BYDELSHUS

Bøgata 21, 0655 Oslo 6.

Tlf. 68 45 02

Styret:

Jan Bendix Byhring

Normannsgt. 34

Dagfinn Halvorsen Tlf. 199229

Robert Lorange Tlf. 68 03 48

John Lundstøl Tlf. 67 04 72

Kari Mette Svenkerud Tlf. 19 89 13

Kirsti Aasen

Ellen Lühr Tlf. 67 15 39

Varamedlemmer:

1. Kåre Engebråten

2. Marit Lauten

MILJØARBEIDER

Eli Storbekken Tlf. 68 45 02

**Kveldsantikvariat
i Bøgt. 10**

**BRUKTE
TEGNESERIER**

BØKER

PLATER

OBS! Åpningstider:
Man - fre: 16.00-19.00
Lørdag: 10.00-16.00
Kampen B&B Handel

**HAMID
KOLONIAL**

**Liten og kose-
lig, - og vi har
det du trenger.
En ekte nær-
butikk!**

Åpningstider: Man - fre: 09-19.
Lørdag 09-16.
Velkommen!
Bøgata 10, inng. Nannestadgt.
(v/Baker Nordby) Tlf. 19 67 33

ET BYDELSHUS PÅ AKKORD

Som mange av Kampenpostens lesere vet, er det ikke bare gjeldskrise for enkeltpersoner for tiden; også Bydelshuset har lenge slitt med en fortvilet økonomi. Heller ikke her har Storting og Regjering ilt til med en hjelpende hånd. Og heller ikke her ville en skattepakke hjulpet på akutt økonomisk forlegenhets og katastrofe.

Ikke alle har vært klar over det, kanskje, men truselen om konkurs har hengt over

Kampens felles hus som en mare. For å unngå en slik bitter skjebne har styret i andelslaget som driver Bydelshuset, ført gjeldsforhandlinger med sine kreditorer siden 2. mai 1989. Først nå er forhandlingene kronet med hell, etter mye "blod, svette og tårer".

TO ÅR FOR Å FÅ EN LØSNING!

Kanskje har kreditorerne tenkt som så: "Slipp debitor fri, det er vår", etter et kjent svensk forbilde. Syv

av de åtte kreditorerne gikk med på en akkordløsning for en stund siden. Den åttende ventet og ventet. Og lurte på andre løsninger. Styret har levd i frykt og spenning, og vekslet mellom optimisme og pessimisme. Mye arbeid er lagt ned for å legge grunnlaget for fortsatt drift av Bydelshuset, bare akkorden gikk

"...finner vi å kunne akseptere den tilbudte akkord..."

i orden. Alt var avhengig av det. Overlevelse via akkord, eller konkurs og død for viktige muligheter i nærmiljøet på Kampen.

Brevet fra den siste kreditoren inneholdt den magiske setningen "...finner vi å kunne akseptere den tilbudte akkord...". Brevet var dattert 2.5.91. Det tok altså to fulle år å komme i mål.

HVA BETYR EN AKKORD?

Det som er inngått er en såkalt frivillig akkord. Det har altså ikke

vært noen "tvang" med i bildet. Dette betyr at kreditorerne har sagt ja til å få bare en del av pengene sine, for at Bydelshuset fortsatt skal få leve. De har akseptert at de bare får ca. 33% av det Bydelshuset skyldte; resten har de nå satt en strek over, en gang for alle.

PANT ELLER IKKE PANT?

Det er bare kreditorer uten pant i huset som har vært med på en slik akkord. Men en viktig del av gjeldsforhandlingene har vært å overbevise lånytere med pant i huset om at Bydelshusets økonomi og driftsforhold etter snuoperasjonen er liv laga. Et ledd i dette har vært at Bydelshuset måtte selge to avgrensede deler av eiendommen, for å kunne håndtere de akutte betalingsproblemene som oppsto i forhold til kreditorer med pant, samt ha penger igjen til den nevnte akkorden for kreditorerne uten pant.

ADVOKATHJELP KAN VÆRE KJEKT Å HA!

Styret i Bydelshuset henvendte seg til advokat Bård S. Bratsberg, Kreditorforeningen, da gjelds- og betalingskrisen var som verst for for to år siden. Det er han som på en formelt korrekt måte har ført forhandlingene for Bydelshuset, og bragt kompetanse, tyngde og troverdighet inn på en måte som Bydelshuset ikke kunne ha oppnådd på egen hånd. Han har også fungert som økonomisk og juridisk rådgiver for Bydelshuset i forbindelse med den store snuoperasjonen huset har gått gjennom. Dette har gitt styret et godt grunnlag for å få Bydelshuset på rett kjøp.

Amund Eriksen

TINTIN
SYKKELVERKSTED
Alle slags reparasjoner
Kort leveringstid
Rimelige priser

Åpent kl. 11 - 18, man. - fredag
Telefon 68 01 49, Normannsgata 7

Det er noen uker siden, det var på kafé Lars det skjedde. Noen sa jeg måtte hilse på den nye klokkeren i Kampen menighet. I tankene så jeg for meg en firkantet mann i sort dress og med flat hatt. Så kom det istedet en åpenbaring av en ung kvinne med smilerynker på alle synlige steder.

Hvordan skal jeg komme over fra den kvinnelige degn til mannen som skal portretteres, Herbjørn Steinsvik. Vel, pressefolk kan klare seg med temmelig tynne tråder. Ingen av de to bærer hatt for eksempel. Det er jo et poeng. Og: - like lite som kirketjeneren på kaféen minnet om en vanlig lutheransk underoffiser har Steinsvik noe av det preg folk flest forbinder med banksjef. Han stiller ofte uten slips i sin bank. Det er dristig. Nordeuropeiske bankfolk har brukt slips i 130 år, selv om kledebonets eneste praktiske betydning er at man søler suppe på det.

Kampenposten vil presentere Herbjørn Steinsvik for sine lesere fordi det store konsern K-bank, Kassa eller offisielt Christiania Bank- og Kreditkasse har oppnevnt Kreditkassen Tøyen til *årets filial* og Steinsvik til *årets filialsjef*. Årsaken er enkel. Tøyenbanken hadde toppresultat i 1990.

Hvem er så denne vellykkede banksjef? Han er 42 år gammel og bor sammen med sin kone i en pen villa. Deres to sønner er flyttet hjemmefra, den yngste er i Forsvaret. Til gjengjeld har de to hunder som jo krever mer enn barn. Jeg vet ingen ting man er så bundet av som en hund. Barn og gullfisk kan man jo plassere hos bekjente eller bestemor. Katter plager naboer når man er bortreist. En hund derimot er bare problem. Og Steinsvik har to helt frivillig.

Av alle steder i den norske verden ligger bankmannens villa i Nannestad. Når man dveler ved hans navn er jo dette en selvmotsigelse. HERBJØRN

STEINSVIK, mens navnet uttales hører man storhavet rase med orkans styrke mot Stords golde kyst. Nå er riktignok vår banksjef fra vakre Gratangen i Troms og slekten har bodd i Nord-Norge gjennom generasjoner. Allikevel er hørselsinntrykket ikke galt. Steinsvikene stammer fra Nordvestlandet og har med vestlendingenes stedighet beholdt utpregede vestlandske fornavn. Herbjørn, navnet er dannet av det norrøne *herr* (hær) og det stolte dyret *bjørn* vi burde hatt i riksvåpenet i stedet for den underernærte løve som ligner en røyskatt.

Vår Herbjørn drømte ikke om å bli læneinnvilger eller avslager da han var kommet til skjels år og alder. Han ville bli hotell- og restaurantmann. Det ble han også, med topp utdanning. I 12 år var han ansatt i hotell Norum i Bygdø Allé, dels som assisterende hovmester, dels som resepsjonssjef. Norum har alltid vært og er et spesielt hotell i vår by, tradisjonelt og med særdeles faste gjester. Herbjørn Steinsvik var der i den legendariske fru Brodtkorbs tid, den gang det fremdeles var betryggende avstand mellom "herskap og tjener". For ham ble det en god skole i tillegg til hans mange andre.

Så ble han oppkjøpt av Kreditkassen. Overgangssummen er hemmelig, men det er grunn til å anta at den var beskjedent sammenlignet med hva som betales for Erik Thorstvedt og andre fotballspillere, ut fra mitt kjennskap til den store bank.

Kanskje kunne Herbjørn Steinsvik solgt seg til høyere pris som sportsmann, han har vært en meget habil idrettsmann. Blandt annet har han fem ganger syklet fra Trondheim til Oslo. Det er riktignok 25 kilo siden sist. Personlig oppfatter jeg denne trækking og pesing på våre veier over 500 kilometer som en mental brist. Det går jo tog mellom de to byer. Ombord kan man ha det bekvemt, lese, spise litt og nyde sin røyk. Det kan man ikke på sykkel.

Hotellmannen ble bankfunksjonær i 1978. Arbeidshårde år fulgte. Selv om de fleste av oss kanskje synes bankene har vel bekvem ekspedisjonstid, er da-

gen lang for de ansatte. Det er stadig kurser og skoler, mer- og etterutdanning er en del av hverdagen. For tiden hospiterer finansmannen på Tøyensenteret Bedriftsøkonomisk Institutt (BI), ved siden av sin daglige dont.

Efter ni år i Kassa ble Herbjørn fra Gratangen sjef for Kreditkassen Tøyen. Det var ingen gammel institusjon han fikk ledelsen av. Filialen så dagens lys i 1966 da Tøyen okkuperte en del av nedre Kampen. Forretningsbankene hadde til da vist en ringe interesse for østkanten, selv om Andresens Bank hadde filial i Kneippbrødfabrikkens hus på Enerhaugen. Denne forsvant da Andresens fusjonerte med Kreditkassen.

Kampenmennesker med innsikt spekket øynene opp da nærmiljøbanken ble kåret til *årets filial*. De mente markedet her var skrint. Men Kassa på senteret forvalter 1,2 milliarder kroner i utlån og 800 millioner i innskudd.

Selv har jeg aldri hatt kompleks når det gjelder å kommentere nasjonalbudsjetter og verdens finanser, men jo nærmere det økonomiske kommer min egen person desto usikrere blir jeg. Allikevel tillater jeg meg å hevde ut fra nevnte tall at Kreditkassen Tøyen må være området ytende. Filialsjefen har handlet *konsernativt*. Han lot seg ikke fange av jappetiden, gav ikke lån over hode og hals. 87 prosent av hans kunder har mer enn 10 års bakgrunn i næringslivet. Det er firmaer med sunn og bra økonomi. Tap på utlån har vært små.

Jeg vet at Herbjørn Steinsvik er opptatt av den bydel han tjener, av rehabilitering og nybygging, av Munch-muséet, Galleri Kampen og Kampen park. Han ser med glede på næringsspredningen og de få produksjonsbedrifter. Han trives i området og vil gjerne fortsette som banksjef like ved Rolf Thorstensens sjarmerende bokhandel.

Da er det jeg må spørre, hvorfor bor typen fortsatt i Nannestad like under polarsirkelen? Der har han og hans kvinne endog *have* som er moderne menneskers største plage.

Banksjef uten slips, med slips for anledningen

Jeg tror denne bankmannen bærer på en drøm. Nemlig å skaffe seg en leilighet med entrédør på Kampen. Men han er økonom, eks-hovmester på Norum. Han selger ikke villa i 1991.

Herbjørn Steinsvik er a-typisk nordmann. Han liker ikke kroferier i Jylland, han har ikke oppdaget Sørlandet og han misliker Syden og Kanariøyene. Han drar til fjells, han har hytte i Valdres, han elsker å gå på ski. Han vandrer frivillig rundt i fjellheimens steinørken på sommerstid. Bankmannen er lesehest. Han er altetende når det gjelder litteratur. Og så er han *jeger*. Det er derfor han har to

bikkjer. Jegere er det underligste folkeferd jeg noen gang har truffet. Jeg har jødiske venner, kroatisk og endog sunnmørske. Men jeg har aldri truffet noen så spesielle som norske jegere. Jakt er for dem ikke hobby eller næring. Det er en livsstil som preger alle deres handlinger.

For et års tid siden fløy jeg hjem fra et utland. Jeg satt ved siden av en SAS-kaptein som bare skulle hjem. Etter få minutter spurte han om jeg var jeger. Mitt svar var nei. Jeg tilføyet at jeg bare en gang har vært på jakt. Det var i Tyskland og gjaldt villsvin. Jeg likte det ikke. SAS-kapteinen ble taus. For å

trøste ham fortalte jeg at min sønn er elgjeger. Da snakket han elg og jakt i femti minutter.

Mitt råd til nærmiljøet er ganske enkelt, søk ikke bankforretningen i jakt-tiden. Da er Herbjørn Steinsvik på fjellet.

Jeg vet ikke om Herbjørn Steinsvik er forfremmet eller straffet for sine gode resultater, men jeg har forstått det slik at ytterlige to østkantfilialer i dag er under den tidligere Norum-hovmesterens auspiser.

Kreditkassen og andre banker har arrangert smilekurser. Om man angrer på det i dag kan være mulig. Hvis Steinsvik har deltatt i smileseminarer må det ha vært som instruktør. Elskverdighet er en viktig del av hans personlighet.

Den legendariske svenske finansmann Marcus Wallenberg sa: - Banken skal være huslege for industrien.

Av gode grunner kjente ikke Wallenberg Herbjørn Steinsvik. Han døde før Herbjørns øyne skimtet Gratangsbotn. Neppe hadde vår bank-sjef om han hadde hatt mulighet, våget å gå i rette giganten Wallenberg. Men finansiell huslege tror jeg ikke Steinsvik tar sikte på å være. Fødselshjelper derimot, hvis nøkternhet preger det forønskede liv.

Norrøna-folket, det vil fare - - skrev Bjørnstjerne Bjørnson for 120 år siden. Han hadde utvilsomt dekning for påstanden. Meg bekjent er haugesunderne de eneste nordmenn som ikke har hatt trang til utvandring. For dem kan intet måle seg med haugalandet.

Hvis Herbjørn Steinsvik ikke hadde hatt utferdstrang, hva ville han ha vært i dag?

Jeg er temmelig sikker. Han ville ha vært lensmann i sin barndomsbygd og tellende medlem i formannskapet. Han ville skrevet poesi i lokalavisen og vært jeger. Han ville hatt to hunder og villa.

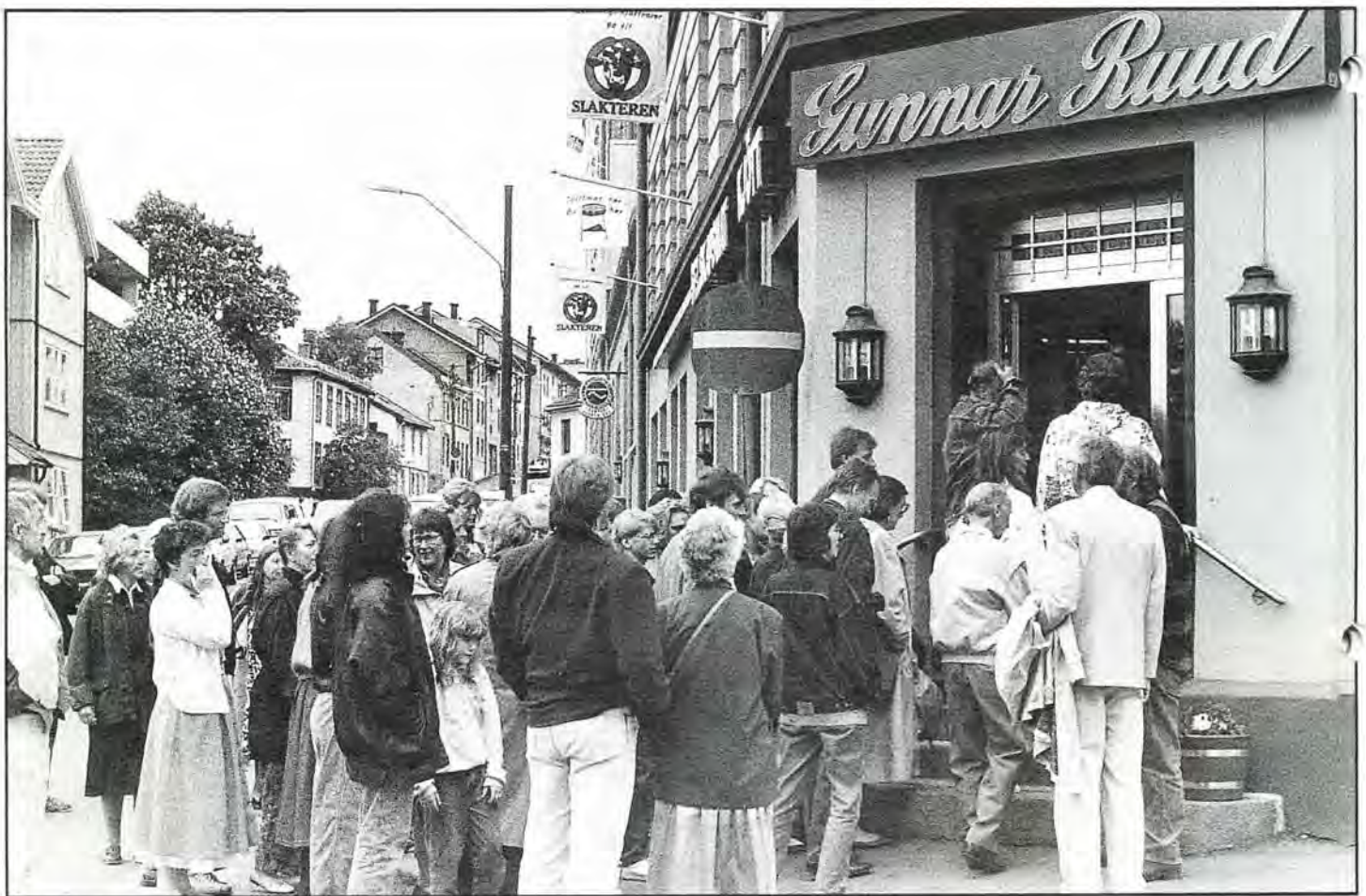
Kjempedagene!

For åttende gang sto Kampen på hodet i mai/juni-belgen. Men her var ingen utslåtte tenner eller slagne aktører. Derimot en mengde arrangementer som adspredte og underholdt, og noen mante kanskje også til litt ettertanke.

Han Med Været hadde ihvertfall tenkt seg godt om, og var uventet raus belgen gjennom. Rause var også alle de som tok av sin tid for å dra Kjempedagene i havn. Hvor mange som på en eller annen måte bidro har vi ikke anelse om. Vi vet bare at Kjempekomitéen har vært i sving siden tidlig i fjor høst. De enkelte arrangementene har også hatt sine ansvarlige, og vi håper å kunne yte de fleste rettferdighet.

I det vår reportasje starter, har Kampen og Tøyen Skoleorkester slått an tonen, og Historielagets Greta Gulbrandsen har åpnet Kjempedagene '91 - og det uten mikrofon. Politiorkesteret er beredt, og vi slår følge ...

Fotografer: Dagfinn Halvorsen, Leif Ruud, Ellen Lühr, Amund Eriksen, Siri Bryn.

Er pølsene virkelig så gode? Kø hos Ruud klokka halv åtte fredag kveld.

Det er fredag ettermiddag og det ligger forventninger i luften. Vi er ikke engang ferdig med middagen før taktfaste janitsjartoner høres i det fjeme. Kjøkkenvinduet må opp for å lokalisere lyden, og ikke lenge etter marsjerer Kampen og Tøyen skolemusikk-korps rett forbi, med en hale av smått og stort etter seg.

Så er det i gang i år igjen, og vi

overså regndryppene akkurat klokka sju da rusleturen med Kampen Historielag startet. Vi talte 85 (!) oppmøtte utenfor Bydelshuset. Flokken ble loset nedover Bøgata, hvor det ble pekt og fortalt om melkebutikker og gatestubber både til høyre og venstre. Vi svingte inn Kampengata og stanset et øyeblikk på hjørnet utenfor Ateliér Vigdis. Denne gården ble bygget etter den store

byggeboomen på 1800-tallet og arkitekturen har tydelig Berlinerpreg.

På neste hjørne i samme kvartal, må vi vel kunne si at vi entret hovedattraksjonen på turen, kjøttforretningen til Gunnar Ruud. Her gav pølsemaker Arild Pettersen innblikk i wienerpølsens hemmeligheter. Vi fikk høre om fiskepølser og -farse i krigsårene, og hvordan det ble fraktet

med trikk fra Kampen til utsalget i Frogner-veien. Vi ble fortalt om spesialproduserte pølser og leverposteier for folk som ikke tåler melk eller laktose. Og er det ikke betryggende å vite at pøsemakeren selv elsker pølser, nettopp fordi han vet hvordan de blir laget? Vi fikk også se lokalene hvor selskapsmaten blir til, og i avdelingen for varmmat fikk vi smake Ruuds egenproduserte wienerpølser. Mmm...

Videre gikk ferden innom Familie-kroken i Norderhovgata 5. Et idyllisk kompleks med en stor bakgård hvor det lurte cowboyer og indianere bak hver syrinbusk. Denne gården har også sin forhistorie: Her bodde det i gamle dager 300 mennesker fordelt på 3 etasjer, hvorav hver familie disponerte 25 kvm. En av tilhøerne supplerte med å fortelle at han selv hadde bodd der og sovet i kommode-skuffen, annen plass var ikke å oppdrive med 9 unger i familien.

Neste stopp var sandblåser Trygve Orsfjell. Orsfjell jr. fortalte om en bedrift som har eksistert i 46 år, og om sin far "oppfinneren", som har bygget sin egen kompressor og eget luftrenseanlegg. Han viste oss eksempler på de vanligste oppdragene, som sandblåsing av glass og tre. Og vi fikk høre om gulvuret til en viss tilstedeværende person, hvor det under arbeidet ble gjenfunnet et par lenge savnede kalosjer inni sokkelen på uret.

Herfra gikk det på en måte "hjemover" - vi skulle til Bydelshuset

Terje Berner viser en avstøpning av Knut Steens marmorskulptur.

og besøke gipsmaker Terje Berner, eller Englefabrikken som det også blir kalt. Men på veien dit fikk vi en etterlenget vitamininnsprøytning iform av kaffe og valfer i Kampengata.

Gipsmaker Terje Berner viderefører et håndverk med lange tradisjoner. Deler av året er han i Italia hvor han studerer og leter frem nye teknikker. Han jobber både på oppdrag og med egne idéer, og viste oss eksempler på både avstøpninger, profiler og hule former. Etter utallige oppfordringer fortalte han litt om engler også, men som han påpekte - han kan ikke konkurrere i pris med masseproduserte forgylte engler fra Taiwan. Håndverket derimot, er meget konkurransedyktig.

Derfra var ikke veien lang til kafé Lars hvor ting foregikk til langt på natt, men det var ikke i Historielagets regi...

fredag kveld

Kulturaftenen under Marit Lautens eminente ledelse ble kanskje Kjempedagenes høydepunkt. Salen var fullsatt, man hadde stående parkett.

Marits åpningstale anslo en vederkvegende atmosfære. Lulle Sandemose, Anne Lise Arnesen og Øystein Sjaastad fulgte med Bellman. Publikum nød livet.

Så kom Kampens store sønn i moderne tid, Sven Nordin - født og oppvokst på Grefsen. Han sang gamle og nye viser. Han avsluttet med Evert Taube. Det var en opplevelse. Intet mindre.

Poesi er kultur. Sidsel Mørck leste egne dikt. Hun bergtok sitt publikum med kvadenes innhold og sitt kroppssprog.

Marit Lauten avsluttet selv. Med saksofonisten Odd Riisnæs og Bente Almås på trombone ved sin side, fylte hennes urbane malmrøst lokalet.

Dette var stort.

c.c.

Alle er lutter øre hos sandblåser Orsfjell

lørdag

Og det ble morgen 2. dag. Kampenposten rakk ikke Ellen Holager Andenæs og politiets blandede kor, men blott tanken på deres nærvær marte til ekstra innsats under formiddagens hjemlige aerobics.

Nå viste det seg at dette forsåvidt var å ødsle med dyrebar energi, all den tid hverken Holager Andenæs eller koret dukket opp. Og det var altså "Det Ondes Imperium" (sitat: Ronald Reagan, 1986), representert ved fredsprisvinner Gorbatsjov, som forårsaket dette. Holager Andenæs har i mange år båret på en drøm om å ri i spissen for Kampen Janitsjar. Det ble hun snytt for p.g.a. Gorbies tilstundende visitt, og koret måtte melde forfall da alle manns-stemmene var på beredskapsøvelse i samme anledning.

Derfor var vi ekstra uthvilt og ressurssterke da vi stilte ved bydelshuset kl. 13.30. Kaffe og vaffel, og et *meget* godt hvitløksbrød (oppskriften, takk!) ble frokost denne dagen.

Og bakom konserterte Kampen Janitsjar. Det *er* noe eget ved Kampegutta. En ledighet, en - i dobbelt forstand - tone, som møter perfektionisme og topp musikalitet i et lykkelig ekteskap.

Så gikk vi, da? Ja, det gjorde vi,

Kampen Janitsjar og et broget følge. Men at ikke flere er med på en slik tur! KPs red. tilhører mennesketypen som ikke *får til* å gjøre ting på geledd. Men dette var ikke et marsjerende tog, det var et ruslende tog i et bedagelig tempo, og ettersom vi kunne spise is og myse mot sola samtidig, ble det enda triveligere.

Via en stopp ved Kampen alders- og sykehjem, gikk ferden til Tøyentorget, hele tiden anført av to politiryttre som var like avslappet målbevisste som toget selv var. På Tøyen vanket nok en minikonser, og de urolige gardinene i leilighetene rundt torget skyldtes nok mer musikken enn de påståelige vind-

kast og blygrå skyer som kjempet mot en varmende sol.

At en og annen bilist ikke var informert om folketoget i Kjølborgata, får de ta på sin egen kappe. De holdt seg nå pent i ro og på behørig avstand, inntil toget svingte opp Åkerbergveien og Galgeberg (ypperlig akustikk!), og tok fatt på Normannsgata.

Ved Bydelshuset hadde det ikke blitt færre folk, og Kampegutta kvitterte med virkelig å synge våren og sommeren inn. "Ja, det er vår, når Kampegutta går ... " Når opplevde *du* sist at et janitsjar-orkester måtte gi ekstranummer?

Vi har aldri, gjentar aldri, sett mer himmelfalne barneansikter enn

de Oslo Brannvesen, stasjon Bryn, forårsaket. Imponerende presisjon og manøvreringskunst ble demonstrert med den medbragte stige bil, beroligende kommentert av stasjonssjefen. Men dette med røykdykkere? Hvordan er det mulig å iføre seg 30 kilo klær og utstyr på få minutter?

KP rakk ikke engang tenne en rullings før 1 stk. Korrekt Antrukket Røykdykker sto i blant oss. Da denne framtoning, som atskillige hvert år skylder sitt liv, åpenbarte seg, og attpåtil med hul, metallisk stemme kommuniserte med omverdenen, hang 5-årige underkjenner i knehøyde.

Og at det kan være så mye vann i disse slangene, da? Mange små, og litt større, fikk anledning til å prøve ekte brannslanger under fullt(?) trykk. (Her savnes aldersbestemmelser, respekten for de voksnes behov sto langt tilbake å ønske). Men én dag, én dag blir det vår tur.

New Jersey Youth Band meldte sin ankomst midt blant nevnte stige bil og røykdykkere, men ble etterhvert behørig presentert av sine norske verter, Frelsesarméen. Dette amerikanske orkesteret teller rundt 45 soldater, og er et slags ungdomsorkester satt sammen av musikanter fra 13 forskjellige menigheter eller korps. De avsluttet en ukes Norgeturné hos oss på Kampen. En kort, men velspilt konsert tok etter KPs mening ikke

glansen fra Kampegutta, som kombinerte vaffelorgier og avslappet faglig interesse fra tilhørerplass.

Til tross for syv ferme tamburindamers ildfulle innsats i et av numrene, svingte det aldri slik av disse gjestene som av vår Janitsjar. Kanskje Djevelen har gjenerobret den gode musikken, slik Frelsesarmé-grunnlegger William Booth beklaget seg over for 90 år siden? Men tamburindamene var, til tross for meeeeeeget "fornuftig" fottøy, sjarmører av klasse!

Det vitale Kampen Kro- og Kirkekor avrundet utendørsaktivitetene, under Vigdis Simonsens myndige ledelse. KPs leg-reporter er ikke spesielt bevandret i Sangens Vidunderlige Verden, og tilhører derfor dem som syntes KKKK var virkelig flott - uten å vite hvorfor. Men nesten enda sterkere melder dette seg - du verden så moro det

må være å høre til et kor som dette! Hvis det finnes maken, da. Velbegrunnet beskjedenhet gjør at KPs dur-stemte ikke slutter seg til rekene. Men har du stemme, burde du ikke gå glipp av opplevelsen det må være å synge i kor!

Aftenposten fant det verdt både å forevige de syngende Kampianere, og å gi Kjempedagene som sådan litt oppmerksomhet.

Innen KKKK tonet ut, hadde ballettjentene fra Kampen skole vært i sving inne, og allerede overlatt scenen til barneteatergruppa "Svakstrøm", som viste utdrag fra "Askepott og Lille Mus Mei". Denne forestillingen har 2. klasse ved Teaterhøyskolen tidligere vist i sin fulle lengde i Frognerparken, her altså i en litt redusert versjon.

Se egen omtale av ballettjentene og miljøet de har skapt rundt seg!

lørdag kveld

Kl. 18.55 brøt sanganlegget sammen. Kl. 19.00 entret ECLIPSE scenen. Tøffe kår! Det skulle vise seg at bandet mestret situasjonen.

Etter en "prolog", fremført med stor innlevelse og fysisk tilstedeværelse av kompis Ruben, var ikke Eclipse snauere enn at de sparket i gang med Clash-klassikeren "Should I stay or should I go" - modig gjort, så kraftig som denne låta er eksponert via Levi's-reklamen.

Men de kom ned på beina. Foruten U2's "God" var dette eneste coverlåt på repertoaret, følgelig sto bandet selv for de resterende 11 numre. Og gutta kan lage melodier. Tekstene var altså ikke så lette å få tak i, men Markus Midré har en bra og personlig stemme. Hans naturlige autoritet på scenen er også med på å sikre en framførelse som ber om å bli tatt alvorlig.

Så det gjorde vi. Og det som virkelig imponerer, er Eclipse's uredde vilje til å gå nye veier, eksperimentere, krysse grenser. Enkelte numre hadde skarpe kanter og aggressivitet som vi ikke tidligere har hørt hos dem, andre numre var mer innadvendt dvelende.

Men hele tiden hadde de en sterk

melodisk grunnmur, til tider ble man minnet om engelsk ny-psykedelia med overtoner fra 60-åra, og tar vi helt feil hvis vi tipper at de har hørt på en fyr som Syd Barrett (legendarisk ex-medlem av Pink Floyd)? Markus ser forsyne meg ut som Barrett også!

KPs favoritter ble mange etterhvert, men nevnte "God", sammen med "Working overtime" og "4U" skilte seg ut. Rocka saker som "Oh Yeah" og "Piggtrådpiss" fungerte også bra. Den nyervervede trommis fra Dreamania la med sitt kontante og presise spill et solid fundament for settet. Eclipse *har* noe, de. De trenger selvfølgelig spilleerfaring, settet kan fortsatt strammes inn. Det kan bare tid og rutine rette på.

Selv var de visst bare måtelig fornøyd, etter hva vi skjønte, og en viss usikkerhet kunne også spores hva framtida angår. 3/4 av bandet søker musikklinja til høsten - men ikke på samme skole.

Se dem mens du kan.

DANSE?

Jo, jo! Det vil man, så man går på Lørdagsdans i Bydelshuset.

Er det ikke rart hvordan det enkleste og mest lystbetonte kan forvandles til en uoverstigelig barriere av keitet ulyst og umotiverte lakksko? Musikken *kan* ha en viss innvirkning, og det hadde den denne kvelden. Quickstep? Flatvals? Jenka? Ja. Jo. Men når gikk dansefoten din sist amok til gamle Vømmølviser i blodfattig arrangement og framførelse?

Vi sier det som det er - kan ikke KÅRE BAND øve hjemme i stua, med meget nær familie, collie og frilynte venner tilstede? For all musikk passer jo et sted, og denne gang var det altså et annet sted.

Men rett skal være rett: De overdøvet ikke de mange åndfulle og/eller kontaktsøkende samtaler som flagret over kjellerlokalets praktiske bord. For 2. etg. var på forunderlig vis utleid til *Senja-laget*, i anledning Kjempedagene.

Men hverdagshelten var mange - det ble danset. Og for all del, det var en trivelig kveld, men for en fest det *kunne* ha vært!

SØNDAG!

For noen var fredagens kulturaften helgas høydepunkt. For mange andre, KP inkludert, ble søndagen den store dagen. Blyskyene holdt seg ærbødig på avstand til siste runde potetløp var avviklet, og samtlige generasjoner Kampianere trakk ut i parken. For dette var parkdagen.

Den startet i et reflekterende toneleie med friluftsgudstjeneste kl. 11. Slikt gir begrepet "Guds Hus" en ny dimensjon, og ble en godhjertet start på noe som vel strengt talt ikke var noen hviledag.

For det stundet så smått til barnekarneval, og tobente fantasifostre sildret og klukklo seg inn i parken. Og hvis draktene hadde kostet mødre og fedre deres nattesøvn, så var vel opptredergleden lønn for strevet?

Imens ble tillitvekkende gjerdestolper dunket i Kampejord og hønsenetting strukket, alt utført av håndfaste folk fra Sørbråthen Gård i Maridalen. Her regjerer bonde Helge Torp over et rikt husdyrliv. Visst ble det "En dag på landet i byen"!

Til økende begeistring, forundring, og vel noe reservasjon hos de minste, strømmet Gode Norske Dyr inn i Oslo 6. Sjenerte kalver og råfrekke geitekillinger, grisunger som ikke husket hvordan Mor så ut og prøvde seg på ei søye istedet, hanegal, rødøyde kaniner - og HEST. Det må ha vært en skjellsettende opplevelse for de små.

Folkene fra Maridalen uttrykte forundring over at levende husdyr skulle vekke slik oppsikt. Men det gjorde de

altså. Kanskje fordi Maridalen ikke ligger i Oslo 6.

FALTURILTURALTURA

Landsens stemning ble det til gagns da Eli Storbekken med følge inntok den smule scene. Vår spådom (se forrige nr.) slo til: Det *ble* lokking, laling og polsstubber i Kampen park. Det er vel noen år siden sist?

Og dette var virkelig et stemningskapende innslag, det viste de mange fredfylte smil i middagssola. Eli demonstrerte bl.a. hvordan døler før i tida kommuniserte med sang, fra åsside til åsside. Og som hun sa: Hva skulle vel de med mobiltelefon?

Eli ble fint akkompagnert av Svend Undset på fløyte og saksofon, og søster Ragnhild på gitar.

To henvendelser hadde gått ut til skolen, og en til barnehagene, og vi er enig med karnevalsansvarlig Ellen Lühr i at det var litt skuffende at bare to

"Jeg vil ikke være klovn mer!"
(Gråtende 6-åring - i klovnedrakt)

grupper stilte. Det er da mange klasser på skolen? Men våren er vel ei hektisk tid for både lærere og elever.

Det var da også gruppene som tok de gjeveste premiene, og aller gjevst var 3.-klassen som hadde kledd seg ut

Og bakom klang hestebjellene. En rundtur med hest og vogn var høyt prioritert av mange små. Dessuten blir bygårder så uendelig mye penere med en fjording(?) i forgrunnen. Kyndige kusker sørget for at møtet med Blakken forløp udramatisk for de små "turister."

Tema for søndagens karneval var "En dag på landet i byen", og det var en bondsk samling av små og mellomstore som bega seg ut på parademarsj rundt i strøket, anført av Jernbanemusikken. Kampen får ikke nok av korps!

som kornåker. Og til det trengs det jo fler enn en... 300 kr. til klassekassa kunne de ihvertfall ta med seg.

Noen flotte bondekjerringer fra 1b tok 2. premie, og ble belønnet med 150 kr. Disse kjerringene hadde også en potet og en rabarbra blant deltagerne. Bra!

Hederlig omtale fikk også noen skikkelig fantete fantegutter, og en

grønn, liten drage, eller var det dinosaur?, som gjorde en feiende entré på trehjulssykkkel, og senere ble observert med nedsunket haleparti og Colt i neven. Men hva gjør vel det, så lenge milk-shaken fra meieriboden er gratis, kald og god?

Og det var mange flere: Sjørøverflagg slo hissig i sommervinden, og romerske legionærer hoppet i høyet med premierte bondekjerringer. Over dem alle raget en liten harepus, men det var fordi han satt trygt på fars

skuldre. Noen forkledninger er liksom bare *belt riktige*... Konferansier Audun Edvardsen var for anledningen så til de grader sminket om til "bonde", at vi var næret oss selv ved å spørre om det kanskje var han som var Helge Torp, innehaveren av de tålmodige dyr bak hønsenettingen? "Bonde" Edvardsen ville uansett blitt avslørt da han inntok

...først spiser kua gresset også blir gresset til melk inni en av magene til kua også tar bonden melka ut i en tønne. Så må melka sentrifugeres og da rister bonden kua ...eller tønna..eh...så tømmer bonden melka i en melkekartong og så limer han igjen melkekartongen så det ikke skal komme fluer oppi...

(Joel, 4 1/2 år, orienterer om moderne melkeproduksjon)

mikrofonen. *Den* dialekten har vi ennå til gode å høre i "Norge Rundt".

Bonden sto også, sammen med Kari Mette, ansvarlig for innlagt natursti for de yngre årsklasser, med en voksen som gruppeleder. En krevende løype, forstod vi, etter å ha overhørt en heseblesende foresatt til en annen: "Du, hvordan ser bøk ut, egentlig?"

Vi tipper dette tema opptok mange utover ettermiddagen. KPs notater om resultatene fra naturstien glimrer med

sitt fravær, men vi *tror* gruppe 6 vant.

Og så senket freden seg, til hammondorgel m/rytmeboks på Kafe Lars. "La Paloma Blanca" er kanskje en klassiker etterhvert, det? Fulle av inntrykk som vi var, hadde vi uansett ikke kapasitet til noe mer krevende. Og oppe i parken slet de oppofrende arrangørsjeler med rydding, sjauing og kjøring.

Neste år skal vi hjelpe til. For det blir vel Kjempedager i '92 også?

Utvidet skoledag på Kam- pen skole gir flotte resultater

I regi av skolen har mange elever deltatt i ulike aktivitetsgrupper også i skoleåret 90/91, i såkalt "utvidet skoledag".

Tirsdag 4.6 og torsdag 6.6. var det forestillinger for fulle hus i skolens aula. Begge dager opptrådte ballettgruppen ledet av Lotte og Stine med imponerende fart og disiplin.

På teatersiden ble både "Trollmannen fra Oz" og "Folk og røvere i Kardemomme By" fremført. Skuespillerne gjorde en meget god innsats, og det har

Teatergruppa høster applaus for sin "Kardemomme By"

lederne Linda Eek og Sol Hege Busch også gjort.

Alle steds nærværende Kjetil Strømme fra Eclipse sto for musikken, og løste den oppgaven glimrende.

Rektor Einar Rudfoss minnet om at han som skrev "Folk og røvere", Torbjørn Egner, selv hadde gått på Kampen skole da

han var så gammel som de elevene som i dag oppførte stykket.

Et populært innslag var matgruppas innsats, med salg av masse gode kaker.

Kampenposten slutter seg til håpet om at de mange aktiviteter fortsetter i neste skoleår!

Amund Eriksen

GRUNNKURS I FØRSTEHJELP

Kurs i grunnleggende førstehjelp vil bli startet på Kafe Lars så fort et minimum deltakere har meldt seg. Kurset varer i 5 uker, totalt 30 timer, med 2 kvelder á 3 t. i uka.

Kurspris kr. 800,-. Lærebøker kommer i tillegg. Kvalifisert instruktør i førstehjelp og akuttmedisin. Bindende påmelding. Deltakere som ønsker det, kan gå kurset om igjen GRATIS.

Påmelding til:
Instruktør Jørn Roar Bergum,
Jordalgt. 4, 0657 Oslo 6
Telefon: 68 28 89

INDISK
DARBAR
VEGETAR

MAT
OG VINHUS

Velkommen til en hyggelig, indisk
restaurantopplevelse!

BYENS BESTE
VEGETARMAT?

Koselig, rolig atmosfære og
meget hyggelige priser

TA-MED-HJEM SERVICE!

Kl. 16-23 (søn. 14-23)
Tlf. 67 47 04

Smedgt. 49 (inng. Jens Bjelkesgt.) Oslo 6
(3 min. gange fra Tøyen Tbanest.)

Tre av ballettjentene øver på femte posisjon før forestillingen på Bydelshuset. Fra venstre Johanne, Toril og Karen.

Stine og Lotte og ballettjentene

Stine Jacobsen og Lotte Henriksen har trent ballettjentene på Kampen Skole i to år. For elevene på barnetrinnet har det vært ett av mange tilbud i "utvidet skoledag-ordningen". Balletten har vært et populært og godt tiltak for jentene som drømmer om å bli like gode som Lotte og Stine.

Lotte og Stine går begge i niende klasse, og de er henholdsvis 16 og 15 1/2 år gamle (det halve året var viktig å få med). Jentene har vært venner helt fra de gikk i Vesle-kampen barnehage. En periode kunne man ikke treffe den ene uten å møte den andre. Og til Kjempedagene laget de karnevalskostymer som kunne romme dem begge.

De begynte å danse som åtteåring på Monas institutt, og siden har dans vært hovedinteressen. De danser i hovedsak jazz- og moderne ballett, men de siste to åra også klassisk. Nå danser de på Dansestudioet fem ganger i uka og i tillegg er de instruktører for gruppene på skolen. De trener utenom det også. Stine jogger et par ganger i uka og Lotte danser "bestandig" - til og med når hun lager frokost!

Begge vil bli dansere, og det er dansing som opptar dem mest, men de har da noe annet som de også fyller tida med. Stine er opptatt av musikk, bl.a. Doors og Pink Floyd, hun er sammen med venner og er en sjelden gang å se på "trappa". Lotte har en lillebror, Ulrik, og han vil bestandig ha oppmerksomhet. Hun er glad i musikk, men ikke hip-hop, går på kino med venner, leser og gjør lekser.

Lotte og Stine

Dansegruppene på Kampen Skole

I dette skoleåret har Stine og Lotte hatt tre dansegrupper på skolen, to for viderekommende og en for nybegynnere. Hittil har de hatt to fremføringer for publikum, både på Kjempedagene og på skolen, og det skal bli fler.

Gruppene har fått egne drakter i år og viser tildels krevende dansenumre. Vi som har fulgt dem kan se en betydelig utvikling, og for danserne har disse jazzpartiene vært veldig populære.

Stine og Lotte har også lært mye av å være instruktører; å være tålmodig, å oppmuntre og ikke lære bort egne feil. De sier det har vært veldig morsomt å ha gruppene, både mens de har øvd og ikke minst nå når de ser resultatet. Dessuten har jentene vært så søte. Innimellom har de likevel måttet kjeft på noen som heller vil leke sisten og klatre i ribbene enn å øve på femte posisjon og luftige hopp.

Dansetilbudet for småjentene på skolen er slutt for i år, og det er slett ikke sikkert vi får Lotte og Stine tilbake til høsten. Om en måneds tid er de ferdige med grunnskolen, og de har begge søkt om seg inn på danselinja ved Fagerborg. Men nåløyet er lite, det er over femti søkere og bare fjorten kommer inn. Den 18. juni skal de på audisjon, og vi får krysse fingrene for våre populære instruktører.

Ellen Lübr

Sorte klær og sort hår med et godmodig ansikt inni. Sykkelen ruller lydig ved hans side. Det er ikke lenger fra Kampen til Grünerløkka enn at den som ikke røker kan benytte det mest miljøvennlige fremkomstmiddel. Vi låser oss inn og parkerer sykkelen.

Jeg har besøk av Kulturinstitusjonen Piivv Grill. Også kalt Askild Hagen.

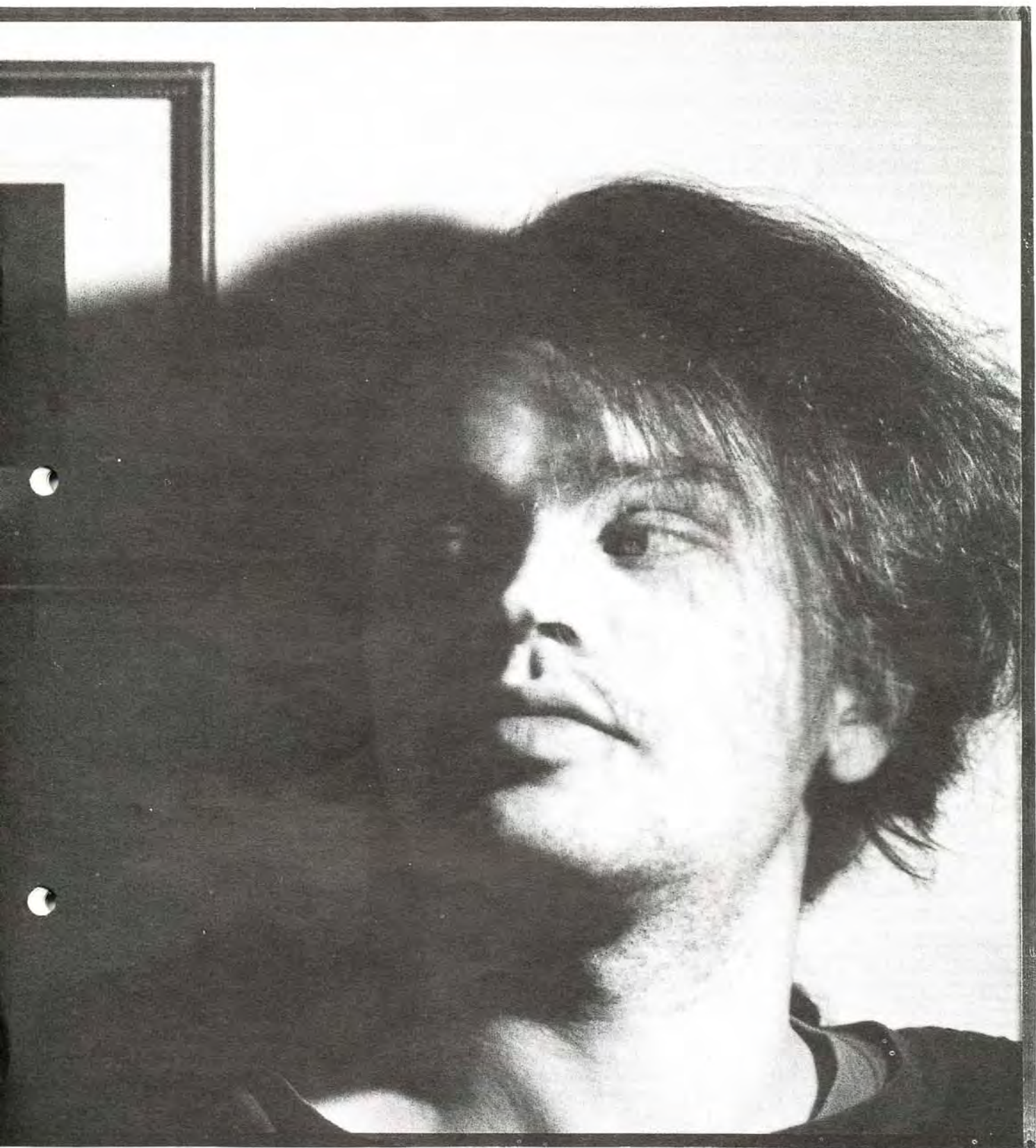
Askild benekter hårdnakket at de er en og samme ting. Piivv er et kulturverksted hvor ikke-etablerte artister, kunstnere og lyrikere kan skape det de synes de må for en billig penge og til et lite knippe publikum. Vi snakker om ren og skjær idealisme, noe som har sin sjarm, sine fordeler og ulemper. Piivv har vokst til å bli en kulturinstitusjon for musikk, lyrikk

og tegneserier. Hederlig, men lite tilgjengelig, billig i drift og så smått beundringsverdig.

Første gang jeg kom over Piivv var for omtrent fire år siden. Platebutikken Utopia hadde et begrenset antall kassetter som lyste av idealisme og kostnadsfattig egenproduksjon. Fellesnevner var omslag av laber kvalitet og mistenkelig

lave priser. De var alle utgitt av Piivv Cassettes, Vålerenggt. Jeg kjøpte et par, og tok for syns skyld med en 3-spors single. En single som i ettertid vel må bli stående som en av årets aller beste og mest kreative norske utgivelser: "Et hvilested" med EL.

Men historien deres starter lenge før det tidspunkt. Når vi nå sitter hjemme

hos meg begge to så er det nettopp for å snakke om denne snart ti år lange historien. Vi skal snakke om kulturinstitusjonen, om hva som er kommet derfra, om produktenes betydning og om det å være kunstner. For han kaller seg nettopp det; en kunstner, med en 'streit' heldagsjobb på si'. Askild Hagen er den definitive hovedmann bak Piivv, en lyri-

ker og musiker på Kampen i Oslo, med mobilt lydstudio i stua, og med ambisjoner man neppe lar seg hverken imponere eller provosere av.

Smal for de dype - eller for kunsten?

I telefonkatalogen står du oppført under yrkestittelen 'kunstner'. Er du en liden-

skapelig stemningsskaper?

- På en måteer jeg vel det, fordi en kunstner etter min mening er en person som på en eller annen måte skaper musikk, lyrikk, stemningsbilder. På den måten kan du vel kanskje kalle meg en kunstner.

Hvilken misjon ser du helst en kunstner bør ha?

- Intensjonen min er i alle fall å formidle noe til et publikum, stort eller lite.

Nå er du inne på noe. Det kan virke som om mindre norske plateselskaper og enkelte andre kulturforetak bevisst holder en 'smal' profil, som om de ikke egentlig vil nå frem til det bredere lag av folket. Er dette for å bygge opp et image som har gjennomslagskraft blant de aller dypeste, eller ligger det andre motiver bak?

- Det er helt klart at noe av den formen vi har valgt gjør at vi blir 'smale', men det er ingen bevisst politikk fra vår side.

Enkelte artister sier at de lager musikk utelukkende for eget velbefinnende og uten den ringeste interesse for publikum eller anerkjennelse. Kjenner du deg igjen? Tror du på disse menneskene?

- Kanskje er det virkelig tilfelle for noen. Men det rimer ikke med våre intensjoner. Jeg tror de aller fleste ønsker å nå ut til et bredere publikum. Men så lenge du er 'liten' er det nok lett å ty til slike utsagn...

LYS ASSIA For de som kjenner internasjonale størrelser som Brian Eno, Cocteau Twins og Dead Can Dance kan det muligens trekkes noen felleslinjer. Lys Assia skjuler to ryttere som uten tvil ville kunne befeste seg som melankoliens mest treffsikre diagnostikere, dersom økonomien hadde tillatt slike eskapader. Men Lys Assia sverger til Norge og Piivv Grill. Hittil er tre kassetter ute.

Hvis pengene skulle begynne å rulle, og dere skulle bytte ut det utstyret dere har med noe som ville fjerne all støy og sjarm, ville dere da miste naiviteten og skjønnhetsfleckene som har kjennetegnet plateselskapet i så mange år?

- Hvis du i sjarm legger støy og annen 'teknisk hjemmekos', så har du nok helt rett i det. Men vi er ikke redde for å miste "sjarmen" dersom vi skulle oppnå en viss popularitet. Det blir en ny utfordring.

Da Askild Hagen ankom tigerstaden helt på begynnelsen av forrige tiår, hersket det i det dengang så nystartede alternative musikkmiljø en utpreget depressiv mentalitet blant de skapende. Utvilsomt hadde en pubertet ledsaget av Sex

Pistols og Joy Division satt sitt dype preg på de mange talenter rundt om. Pendelen snudde omtrent da Kong Olav talte åttiårene inn i de norske hjem. Plutselig levde alle kreative musikkfolk i en mørk, tung og trist tidsalder der det var riktig å ha gitt opp. Bare de aller teiste lo ennå av Fleksnes. Mektige, altoppslukende trendbølger fra de engelske strender skyllet inn over Oslofjorden, og druknet hemningsløst alt humør og livsmot i en hver egenfinansiert plateutgivelse. Selv solens aller gladeste gutter kom til kort mot punk- og new wave bevegelsen som red såkalt seriøse artister og uavhengige plateselskaper som en mare.

Dystert skulle det låte. Og inn travet Askild fra de store stepper nord for Sinsenkryss, med lua i hånden og med et litterært lyseblått blikk og fikk avslag på stedet. Dette til tross for at bandet helt tidsriktig ble døpt Nedbør før de dro hjemmefra. Ingen ville vite av de håpefulle fra Hamar. Ingen ville vite noe av hverken Askild eller bandet. Punktum.

Dels på trass og dels i frustrasjon valgte bandet dermed å kjøre løpet helt ut på egenhånd. De skulle selv stå for alt fra ide til ferdig produkt, gjennom distribusjon og reklame. Plateselskapet Piivv Grill ble skapt. Illusjonene forsvant og skjorte-ermene ble rullet opp. Her måtte tingene tas i egne hender, og alle forventninger revurderes eller jekkes ned til de aller laveste hakk. Askild Hagen ble voksen der og da.

Souvenirs Novelties Partytrix

Jeg har til nå omtalt Piivv Grill som et plateselskap. Sett i lys av at det kun er utkommet to vinylutgivelser siden starten i 1983 er dette kanskje en noe pretensiøs betegnelse?

-Økonomien tilsier et format av en annen prisklasse. Vi spiller inn vårt låtmateriale på et 4-spors portastudio. Det, og kassetformatet, er det eneste vi har hatt råd til. Men lyden lider jo til tider fælt av dette, da.

Vi har ikke brydd oss så forferdelig med lydkvaliteten. Jeg tåler både støy og annet lydmessig ugress hvis musikken i seg selv er holdbar. Dessuten *har* lyden blitt vesentlig forbedret. Utstyr er fornyet, og vi har lært mye.

Men ærlig talt Askild, er ikke mye av salgspotensialet i musikken forapt når dere kjører ut hyppige kassetutgivelser i stedet for sporadiske utgivelser av plater?

- Kassetutgivelser har ikke på langt nær den samme status som plateformatet. Det er vanskelig å selge kassetter. I store opplag i allefall. Vi jobber mot flere plateutgivelser, men de vil komme sporadisk. I all idealismen er man dessverre nødt til å ta en del realistiske hensyn med i betraktningen. Å sende alle våre prosjekter i studio og utgi det på vinyl, ville bli altfor tidkrevende og dyrt for Piivv.

P.O. LATVIA Det nyeste tilskudd på Piivv Grill. Foreløpig har de kun gjort seg skyldige i sporadiske live-opptredener, bl.a. på NOVA '91 festivalen. Det ryktes at bandet, med sin trivelige, gitarbaserte pop, blir det store satsningsfeltet for Piivv inn i fremtiden. Det ventes en LP-utgivelse.

Et varemerke for plateselskaper er deres årlige samle-kassetter (samplere). Piivv tradisjon ble innledet med kassetten 'til og med her kan det være vakkert...' i 1987, og siden har disse samle-kassetten vært i handelen med *nesten* jevne mellomrom.

Kassetten inneholder et bredt spekter av artister og band fra Piivvs egen stall og gjesteartister fra inn- og utland: En god

porasjon humor, mye varme, melankoli, fengende poplåter og musikalske krumspring samt nydelige monotone melodilinjer. Sjelden får du så mye sjarmerende pop med skjønnhetsflekker som på disse utgivelsene.

- Først og fremst ønsker vi med disse samplerne å presentere våre band og det de driver med, samtidig som vi ser etter gjesteartister som har noe å tilføre oss. Samletapene gir en grei innføring i hva vi holder på med.

Også titlene, da. "17 sekunder, dr. Albert Einstein, knuse nevene sine, man må sove endel, hvor er mine venner" og "Souvenirs Novelties Partytrix" ??

- Beskrivende nok, synes du ikke?

Aggresjon er ikke noe for oss

Det slår meg at det ikke finnes noe sinne eller aggresjon i musikken som gis ut på Piivv Grill. Inntrykket man sitter igjen med etter en lytt er et bilde av dere som uendelig snille eller sørgmodige mennesker som aldri har gjort noen fortredd? - Vi er vel, om ikke glade, så i hvert fall stort sett fornøyde med tingenes tilstand. (Pause) Det passer meg heller ikke å uttrykke misnøye eller aggresjon gjennom musikk eller lyrikk.

Men du blir vel sint i blant du også? Selv de største smørsangere har vel en eller annen gang gjennom sin drepande kjedelige og lange karriere kamuflert sin likegyldighet ovenfor verden bak noen 'kritiske' bemerkninger.

- Selvsagt blir jeg forbannet med jevne mellomrom. Allikevel har jeg valgt ikke å la de følelsene få utløp gjennom det jeg skriver. Det blir uansett livets lysere sider som gjenspeiles.

Jeg har problemer med å få plassert den.

FAMILIEJOURNALEN. Den ervelenslags undergrunnstegneserie. En lett blanding av poesi, ordtak, seriestriper og en god del annet. For å gjøre det hele noe mer merkelig, finnes de to siste utgaver også på diskett, foruten som bilag til magasinet "F.eks."

Du startet jo tidlig på åttitallet, og den gang var det fortsatt svært 'riktig' å høre på den sinte, aggressive eller motløse musikken fra Storbritania. Ble Piivv Grill skapt som en slags motreaksjon?

- Egentlig ikke, fordi jeg selv satte stor pris på mye av det som ble utgitt der borte på den tiden. Jeg tror bare ikke at det ligger for meg eller andre her å lage såkalt mørk musikk. Vi er kritiske i enkelte av våre tekster, men selv det er det ikke så mye av.

Poesi til folket

Men Piivv Grill er kun plateselskapet i Kulturinstitusjonen Piivv. Lyrikk er en stor og viktig del av musikken, og en viktig separat del.

- Det er i alt kommet ut ti lyrikksamlinger, og disse var den ordentlige starten på Piivv. I begynnelsen gav vi ut 3-4 små diktsamlinger i løpet av kort tid, men det er vanskelig å selge lyrikk, og vi har satset mer på musikk og tegneserier. Men den har en fremtredende plass i musikken.

Det finnes et lyrikkmiljø rundt Piivv?

-Det gjør det forsåvidt, selv om produksjonen som sagt har vært dalende. Jeg vil trekke frem folk som Nico Frisvold og Fred Inge Standahl. Nico skriver spennende. Han viser modenhet som lyriker, og jeg venter meg mye av ham. Fred Inge har et stilig konsept, selv om han kanskje har noe å lære.

ADRIAN COX Sjelfull musikk med lyriske stemningsbilder. 8 kassetter. "I blant faller noe igjennom, andre ganger lar man seg villig drømme avsted".

De aller første diktsamlingene preges av prøving og feiling både i ord og illustrasjoner. Det er heller ikke så enkelt å få tak i dem lenger. I 1988 gav vi ut en antologi med de fleste lyrikerne som hadde gitt ut hos oss tidligere, samt enkelte gjester.

Man prater ofte om likhetstrekk mellom band på et plateselskap. På noen plateselskaper preges alle utgivelsene av et genuint sound. Et Piivv Grill sound, f.eks. Kan man overføre dette til lyrikksiden? Har disse menneskene noe felles? - Jeg synes vi har hatt stor bredde i lyrikken vi har gitt ut til nå, ikke minst fordi vi ofte har benyttet oss av mennesker som ikke tilhører vår omgangskrets. Men min personlige smak setter jo sitt preg på utvalget, det er jeg som til sist bestemmer!

Jan Erik Vold

Askild & Co har også benyttet seg av mer anerkjente norske forfattere og lyrikere, spesielt til musikk. En som har gått ofte igjen er dikteren Jan Erik Vold. - Ja, jeg har stor sans for ham. Jeg liker

mye av det han har skrevet svært godt. Han er vel mest kjent for sin morsomme og tidvis "merkelige" lyrikk, men han har også skrevet mye vakkert og stemningsfullt.

Det er flere årsaker til at jeg har brukt mye av ham. Han skriver godt, og mye av det er lett å sette musikk til. Dessuten kan min egen tekstproduksjon periodevis være lav, og da er det godt å ty til noe man selv setter stor pris på og som passer godt til Piivvkonseptet.

Han bruker jo sin lyrikk i jazzsammenheng, så det er ikke sikkert at han setter pris på måten jeg bruker ham på.

Jeg har det bra, men sier neppe nei takk

Du blir ikke lei av alt dette her da? Alle disse prosjektene, alt arbeidet du legger i dem, all idealismen, og den magre profitten du sitter tilbake med?

-Nei, jeg tror ikke det. I blant setter jeg meg ned og stiller et stort spørsmålstegn ved det hele. 'Er det dette jeg vil gjøre resten av livet?' Men jeg trives i hvertfall med det, foreløpig.

Jeg har ikke blitt rik av dette, men så er det ingen økonomiske hensikter bak heller...men skulle muligheten noengang by seg så sier vi neppe nei takk til litt oppmerksomhet.

Tegneserier, kassetter og lyrikk fåes kjøpt gjennom Kulturinstitusjonen. Kontakt Askild Hagen selv, og spør etter liste.

Kulturinstitusjonen Piivv

Skedsmogt. 15A 0655 Oslo 6.

Telefon: 68 33 94

Vi ønsker alle våre kunder en riktig god sommer!

Vi har stengt uke 29, ellers vanlige
åpningstider. Husk vår pensjonistrabatt!

Bøgata 10 (vis a vis kirken) Telefon 57 13 73

DULZAINA SOLSTUDIO

Solarium & Massasje

30 min. solarium

Kr. 30,-

Solarium, massasje, dusj:

Kr. 300,-

Åpningstider: 09 - 21
mandag - lørdag

Normannsgt. 13 Tlf. 19 13 53

Konsert i Kristi Menighet

Terje Gustavsen

Lørdag den 25/5 ble det arrangert en konsert i Kristi Menighet. Det var ca. 40 ungdommer som hadde møtt opp for å høre bandet "& COMP". Konserten startet med et oppvarmingsband som tidligere kalte seg The Strand. Deres gitarbaserte engelskinspirerte musikk egnet seg fint som start på kvelden.

Etter noen få låter med dem var det klart for kveldens hovedattraksjon. Det ble skikkelig lyd da "& COMP" spilte over anlegget som var leid av Drammen Lyd. Bandet spilte musikk av høy klasse med elementer av funk, soul og gospelmusikk i en herlig blanding. Besetningen besto av trommer, bass,

gitar, synther og saxofon. Vokalisten Espen Løken klarte på en mesterlig måte å synge med innlevelse til sitt eget driven- de bass-spill.

Konserten var arrangert i et forsøk på å gjøre menigheten synlig for unge som ikke vanligvis går inn i et menighetslokale. Selv om det først og fremst var kristne ungdommer tilstede, stakk det innom for oss flere ukjente fjes fra lokalmiljøet på Kampen. Den snart 100 år gamle menighe-

ten er ikke død men ønsker å formidle sin positive opplevelse av troen til Kampens befolkning. Så bar da også denne konserten preg av en klar formidling av troen gjennom tekstene og det som ble sagt mellom sangene. Det hele ble avsluttet med bønn for sykdom og andre behov til de som var tilstede. Vi vil gjerne vise at vi er vanlige, glade mennesker som liker moderne musikk, men med tro på en god Gud!

Aksjonsdag på Kampen skole:

Håndslag til kurdiske flyktninger

BARN HJELPER BARN

Tidligere i år ble en hel verden sjokkert og rystet over TV-bildene som viste oss situasjonen til de kurdiske flyktningene i Midt-Øst. Tusener av mennesker på flukt: Småbarn og gamle, barbeint i det kalde fjellklimaet på grensen mellom Tyrkia, Iran og Irak.

Elever og personale på Kampen skole hadde ekstra grunn til å foreta seg noe i forbindelse med flyktninge-katastrofen. Mellom 50 og 60 av skolens elever er kurdere eller har kurdisk bakgrunn, og mange av disse hadde det spesielt vanskelig da skildringene på TV-skjermen viste oss forholdene i flyktninge-områdene.

Vi bestemte oss for å sette i gang en innsamlingsaksjon raskt, alle klassene skulle engasjeres, og aksjonsdagen ble fastsatt til fredag 26. april.

Etter å ha vært i kontakt med norske hjelpeorganisasjoner og den

Kurdiske Føderasjonen i Norge, fikk vi vite at pengene burde sendes over Det norske flyktningeråds konto. Innsamlede klær ville den Kurdiske Føderasjonen være behjelpelig med å få transportert til katastrofeområdet.

Skolens aksjonskomite sendte ut en pressemelding og fikk bra respons. VG skrev om oss og NRK Østlandssendingen dekket arrangementet. Dette resulterte i en oppslutning som var langt større enn vi hadde ventet.

"Jeg gråter inni meg når jeg ser TV-bildene"

Selma Xazel (15), Kampen skole

På selve aksjonsdagen var alle de 21 klassene ved skolen engasjert. Vi hadde salg av kaffe og kaker i kantina. I skolegården var det boder der elevene solgte ting de hadde laget på skolen eller tatt med seg hjemmefra.

De eldste elevene gikk med innsamlingsbøsser. På Tøyensenteret hadde noen av elevene kake- og lotteri, og andre hadde et lite orkester slik at folk som gikk til og fra

hadde musikk og sang i tidlige morgentimer.

Da opptellingen av penger var ferdig, viste det seg at det i løpet av få timer var samlet inn i underkant av 50.000,-! I tillegg kom det inn en mengde med gode og varme klær.

"Denne aksjonen har spleiset norske og fremmedspråklige elever enda bedre sammen"

Eleverådsformann Kjetil Strømme.

Skolens ledelse og personale er imponert over elevenes engasjement under forberedelsene og gjennomføringen av aksjonen. Vi er også svært takknemlige overfor Kampens beboere som støttet så helhjertet opp om arrangementet.

Det norske flyktningeråd har sendt oss flotte diplomer som takk for innsatsen. Vi henger ett opp i glass og ramme i skolens aula, slik at alle kan se det!

Geir Johansen

Til bydelshusets venner

I siste nummer av Kampenposten sto en artikkel om *Bydelshusets venneforening*. Det er et tiltak for at huset fortsatt skal være i aktivitet for befolkningen på Kampen. Huset trenger sårt noe støtte for å kunne leve videre. Det er opp til hver enkelt om du vil være passiv / aktiv medlem. Til høsten kommer vi til å sette i gang ulike aktiviteter på huset, så hvis du har en hobby eller idé av noe slag, ville vi bli veldig glad om du kom fram med dem. Her står lokaler til disposisjon i første etasje.

Har du lyst til å lære å danse swing?

Vi har fått et tilbud fra Johan Fastings Kursopplegg i Swing- Rock'n Roll, slik dansen ble danset på 50 - 60 tallet. Kurset er åpent for alle. Tidspunkt september / oktober.

Nybegynnerkurs i kunstglass med Tiffanyteknikk

Glasshuset vil til høsten holde kurs i kunsten å lage ulike gjenstander i kunstglass. Tiffany-teknikk er en svært spennende teknikk, hvor man kan bruke fantasien til å lage de fineste ting. Plass til 10 - 15 personer. Er interessen stor, kan Glasshuset holde flere kurs. Start i september.

Kurs i modellbygging

Sitter du og pusler ved kjøkkenbenken? Her er det plass nok til denne hobbyen, bygging av fly, båter etc.

Dukketeaterforestillinger

med dukkespillere Vibeke Helgesen. Hun holder forestillinger både for barn og voksne.

Møteplassen

Går du mye hjemme på dagtid? Dette er et prosjekt hvor hjemmевærende med små barn kan treffes en gang i uka over en kaffekopp og utveksle erfaringer. Det vil bli gitt informasjon, og enkelte dager blir spesielle temaer tatt opp.

Forslag om å starte revygruppe

Meld din interesse!

Lørdagsdansen

Hva med å gjenoppta tradisjonen med lørdagsdans siste lørdag i måneden?

Filmaften

Det har kommet forslag om å arrangere filmkvelder på Bydelshuset. D.v.s. å sende gamle klassikere som verken vises på NRK eller andre kanaler.

Pensjonisttreff

Hva med å møtes i salen på bydelshuset en formiddag for å ta en svingom og en kaffekopp?

Kampenfestival

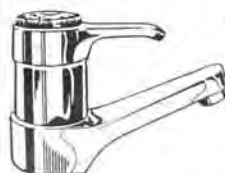
Til høsten tar vi sikte på å arrangere en helgefestival med ulike kulturaktiviteter, konserter, teaterforestillinger og aktiviteter for barn og voksne.

De fleste kurs og arrangementer starter i slutten av august. Ta kontakt med Eli på Bydelshuset. Hun har fast kontortid på tirsdager, og er på huset onsdager og torsdager. Tlf. 68 45 02

Holstad + Westerheim as

AUT. RØRLEGGEBEDRIFT

Grohe Eurodisc
Servantbatteri

HENTEPRIS
590,-

Ferdig montert
1190,-

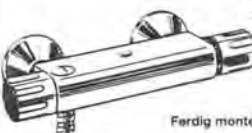
Grohe Eurodisc
Kjøkkenbatteri

HENTEPRIS
750,-

Ferdig montert
1390,-

Grohe 2000 termostat
Dusjbatteri

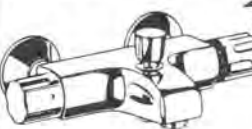

HENTEPRIS
790,-

Ferdig montert
1280,-

Forutsetter 153 mm senteravstand

Grohe 2000 termostat
for kar og dusj

HENTEPRIS
1430,-

Ferdig montert
1950,-

Forutsetter 153 mm senteravstand

Grohe Relexa 2824

HENTEPRIS
520,-

Gratis montering ved
bruk av et av de
andre tilbudene.

ARABIA

56x42 servant, hvit

HENTEPRIS
450,-

Ferdig
montert
2020,-

ARABIA

Hvit med S-lås

HENTEPRIS
1850,-

Ferdig montert
2980,-

Hagegata 54, 0654 Oslo 6, tlf. 68 38 29

Kaffe og kaker og strålende sol - så kan man jo handle litt senere

Alternativ Handel

Siri Bryn

Gikk du spasertur på Kampen en søndag formiddag i slutten av april, passerte du kanskje Kampengata 16, hvor det i flere formiddagstimer foregikk livlig handel og kaffeslabberas i forgården til Alternativ Handel.

I løpet av det knappe året de har vært her, har Alternativ Handel allerede rukket å arrangere 2 lager-salg fra sine lagerlokaler på Kampen. Dette gjør de ikke bare for å frigjøre lagerplass, men også for å skape hygge og for å bli bedre kjent med omgivelsene.

Alternativ Handel ble stiftet i 1979 av moldenseren Ellen Dahl. Den første butikken lå i Uranienborgveien. Det var et knøttlite kjellerlokale, men det skulle vise seg å være spiren til en etter hvert omfattende virksomhet. Ideen bak prosjektet hadde nemlig paralleller i andre land, og med tiden oppsto et samarbeid mellom 10 europeiske organisasjoner (European Fair Trade Association). Det alle hadde felles, var ønsket om å drive en non-profit handel som skulle trygge arbeidsplasser i utviklingsland -

fortrinnsvis kvinnelige arbeidsplasser. Kuttet man ut alle fordyrende mellomledd, fikk man både anledning til å betale produsentene skikkelig og samtidig selge varer til konkurransedyktige priser på det europeiske markedet. Virksomhetens grunntanke er altså at et handelssamarbeid i lengden fungerer bedre enn mer eller mindre sporadiske pengegaver.

Organisasjonen i Norge er i dag utvidet til en større butikk som ligger i Tordenskioldsgate, og altså lager og kontor på Kampen, som også står for engros-salg til 4-500 butikker rundt omkring i hele Norge. Varene blir importert fra 25 forskjellige land, der Alternativ Handel har etablert faste samarbeidspartnere. Den største samarbeidspartneren i 1990 var Sri Lanka. Derfra importeres te og krydder, og i tillegg er det satt i gang et prosjekt hvor Alternativ Handel ideutvikler og designer treleker, som deretter produseres i Sri Lanka.

Fra India importeres smykker, tekstiler og keramikk, og fra Thailand kurver, smykker, klær og kalottluer. Mexico og Nicaragua selger kaff-

fe, Guatemala belter, vesker, pung-er, vester og andre typer vevde tekstiler. Kamerun produserer musikkinstrumenter, og Tanzania dyrker og foredler den kjente Afrikaffen og lager ibenholtfigurer og malerier. Fra Lesotho kjøpes mohairtepper og fra Moçambique cashewnøtter. Fra Bangladesh blir det innført kurver, broderte julekort, hengekøyer og andre produkter av jute og fiber. På grunn av flomkatastrofen i Bangladesh blir handels-samarbeidet med dette landet nå trappet opp, som et bidrag til å hjelpe dem raskere på fote igjen.

Så hvorfor ikke tenke alternativt neste gang du handler? Produktene er spennende og annerledes håndtverk, og i tillegg får du jo god samvittighet med på kjøpet!

Kurver fra Filippinene i flere størrelser til under halv pris. Man finner alltid noe å ha oppi...

Gå på skattejakt i Bøgata 10!

Maisola viser ingen nåde mot redaksjonens jordbær-is, der vi tusler nedover Bøgata. Så får vel en eller annen pus sin velfortjente dessert.

Vi er nesten solbrent etter fire ettermiddagstimer i parken, på det stedet som vi ikke vil si hvor er. Også skal vi liksom skrive om støvete gamle bøker. Snakke med noen som er så hodeløst freidige at de åpner en ny butikk på Kampen. Else og Rolf.

Else har briller, så hun leser vel mest, tenker vi. Vi brenner etter å spørre om hvorfor man må ha skraphandlerbevilling for å selge førsteutgaver av Ibsen,

for det må man, men lar byråkratiet i fred i denne omgang. Vi lurar istedet på hvordan disse to kunne finne på å starte et antikvariat her på Kampen? Østkant-

folk leser jo ikke - har vi lest. Og de leser ihvertfall ikke bøker til tusenvis av kroner? Eller hva, Else?

- Her kommer det folk fra hele byen! Og oppkjøpere fra andre antikvariater, for den saks skyld. Men det er jo ikke først og fremst bøker i den prisklassen vi kan tilby. Dette er en hobby for oss, en lidenskap som vi så en mulighet til å sette ut i livet her i Bøgata.

FINNS DOM?

Rolf er Vål'enga-tilhenger. Og bokelsker. Han er i utgangspunktet tilbakeholden med å erkjenne sin tilhørighet - er det represalier fra FORWARD han engstes for? Men han bor nå i Nannestadgata, og har mer eller mindre røpt inn sine piggsko og hockey-skøyter i strøket.

- Etter å ha tråkket ned dørstokken til byens antikvariater i år etter år, var det bare naturlig å gjøre det sjøl: Åpne en butikk hvor bøker, blader og musikk kan skifte eiere. Etter at Ruuds Antikvariat nede på Tøyen la ned, er det jo heller få slike tilbud i nærheten her.

Og dette har de fått til, Else og Rolf. Men full jobb ellers må de ha, derfor blir også åpningstida kundevennlig: 16-19 på hverdager, og 10-16 på lørdag. Et stadig økende tilsig av kunder borger for at de har en levedyktig hobby. Det ligger ikke fortjeneste i svette 10-årige hender som bytter tegneserier 2 mot 1, men kunder er kunder! Det er også i høyeste grad de som er innom hver eneste uke, kanskje flere ganger i uka, for å finne *den* boka. Hva leter de etter?

MORGAN KANE ER FAKTISK DØD

Else og Rolf kan fortelle at det kan spores trender, eller popularitetsbølger, også når vi snak-

ker om varige verdier som litteratur. Nå for tiden er det f.eks. enorm interesse for sovjetiske forfattere. Ingvar Ambjørnsen og Bjørneboe rekker knapt nok å bli registrert før de er solgt igjen. Unge piker skal ha Margit Sandemose - selv om det er livsfarlig lesestoff, ifølge Dagbladet. Morgan Kane er det i hvert fall dårlig med. Den tidligere kultklassiker står steindød i limfres-te pocketbok-rygger i Bøgata 10.

- Brukte bøker, blader, plater, vil ikke folk ha nye, glinsende varer i Forbrukets Tidsalder??

- Folk leser jo faktisk mer enn noensinne, gammelt som nytt. Og mange har samme forhold til en bestemt bok som de har til en plate, eller en bestemt melodi. Og leser du en *slik* bok på nytt, vil du kjenne lukter, smaker og fornemmelser som "var en gang". De gangene vi klarer å spore opp en slik bok for en kunde, er i seg sjøl verdt hele strevet.

Så for all del: Hos Else og Rolf kan du levere ønskeliste. Kommer boka eller plata du leter etter dem i hende, vil den bli lagt til side - for deg.

Men hver dag er det mulig å kjøpe strøkne, brukte eksempla-

rer, f. eks. bokklubb-bøker helt ned til 1/4 av prisen. Du vil finne velholdte, gedigne oppslagsverk til latterlige priser, Tommy & Tiger'n i full fart, og de mest støyende hardrockplater. Eller Audrey fra Twin Peaks i hendig, innrammet brystlommeformat? Et spansk kurs med ferdig utfylt oppgavebok? Salmebok fra 1877? "Mein Kampf" i norsk 1942-utgave? Trangvikspostens Samlede? Du må nesten kikke selv.

Else og Rolf er der de, i Bøgata 10. Antagelig står det noe i hyllene deres som du har vært på jakt etter. Eller aldri tenkt på å kjøpe, men så kunne det egentlig vært greit å ha.

Og ettersom de påstår seg å ikke være proffe, kan du kanskje gjøre samme varp som han som kjøpte et tre-binds oppslagsverk for kr. 45,-. Katalogpris: 400,-.

Men det fant Else og Rolf ut etterpå. Så av ren medfølelse søker Kampenposten tilbake til Kampenparken, for der, i naturen, å kontemplere livets mange bitre tildragelser. Nå også med bok - til å hvile vårt sommerlige hode på.

jef

Norsk-Pakistansk

17. mai feiring

Så ble det 17. mai-fest i år også. For tredje gang arrangerte Norsk-Pakistansk Forening leker for barna om ettermiddagen i skolegården.

- Målet for arrangementet er ikke å tjene penger, forteller styremedlem Hans Jacob Wisløff, tidligere lærer ved Kampen skole. Vi går tvert i mot et lite underskudd, men dette blir dekket ved offentlig støtte fra Innvandreretaten i Oslo Kommune

Saken er at vi nordmenn i Norsk-Pakistansk forening gjennom flere år har deltatt i feiringen av Pakistans nasjonaldag 14. august, og nå ville vi at pakistanerne skulle få delta i vår feiring av 17. mai, ikke

bare ved å se på barnetoget om formiddagen, men også i et tradisjonelt ettermiddagsarrangement. Og ettersom 17. mai i første rekke er barnas dag, var det naturlig å legge det til en skole, hvor våre medlemmer også kunne møte den lokale befolkning.

Og det skal være sikkert at de gjorde. Aulaen på skolen var fullsatt av festkledd barn og voksne, omtrent likt antall av pakistanere og nordmenn.

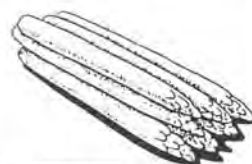
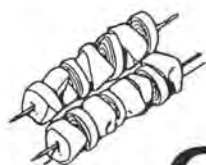
Det var tale for dagen av en 12-årig pakistansk pike, Onaza Baig, datter av tidligere Kampenboere fra Norderhovgata, Saleem og Shahnaz Baig, nydelig pakistansk

dans av Farah Diba og spennende opptreden av den norske tryllekunstneren Mathis.

Deretter var det leker for barna, både ute og inne, med premier til alle. Inne kunne man forsøke seg på ringspill og "ball i bøtte". Ute var det kast på blikkbokser, spikerslag i planke, pilkast og sekkeløp.

Mange hadde fryktet for dårlig oppslutning fordi 17. mai i år kom i starten av pinseferien, men antallet i aulaen var akkurat passe, takket være deltakelse både av lokale Kampianere og pakistanere fra hele byen.

Det frister kanskje til gjentakelse neste år?

Når det gjelder
SELSKAPSMAT
eller
KJØTTVARER

Gunnar Ruud

Bydelens spesialforretning
Norderhovgata 7 - Tlf. 19 59 80

Hei, folkens!

No livnar det i lundar no lauvast det i li...!

Neida. Jeg skal prøve å holde meg nede på bakken, jeg. Men det er jo ikke lett når trærne er blitt grønne, og det spirer og gror i hagen og i blomsterpottene. (Solsikken min har blitt 10 - 15 cm høy!) Ikke alle er like glad for for at trærne har blitt fulle av tett løvverk. For noen måneder siden hugget de ned et ca 70 år gammelt tre i Ryensgate. Jeg spurte hvorfor, og deres svar var at det skygget for TV'en til en mann i blokka. Hva er det sånne folk tenker på? Tror de det er viktigere å få med seg hvem som er verdens peneste pike, enn å puste inn ren luft? Fetteren min fikk astma da han var syv år, og tåler ikke pollen og pelsdyr. Og det var på grunn av forurensingen i Oslo. Forstår de ikke at det er trærne og plantene og gresset som renser lufta vår? For 2-3 år siden saget de ned et stort hyllebærkjerr og mange store trær i Hølandsgata, og de har plantet noen små trær på snor-rett linje. Det er tåpelig! Det skulle blitt forbud mot sånt! Forstår de ikke at det er flere og flere barn som får astma? Tenk over det!

Tuva

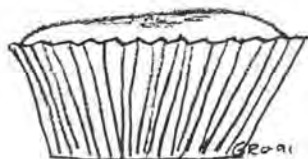
Boktips

De stod musestille i mørket. Lyttet. Det var så vidt de torde å puste. Og ganske riktig, der hørte de skritt i grusen.

Langsomme, tunge skritt. Mirran kjente at foten hennes begynte å skli i leira. Hun grep Myran krampaktig rundt livet og han forsto hva som holdt på å skje, for han lå armene rundt henne og støttet henne så godt han kunne. Sånn ble de stående inntil hverandre med bankende hjerter.

Den mystiske sommeren er skrevet av Elsie Johansson. Det er en bok om jenta Mirran som er på besøk hos mormoren sin på landet, blir kjent med Myran. De oppdager en hemmelighet, en skatt. Det sies at det finnes spøkelser på Ångagården og mormoren til Mirran er også innblandet. Dette er spennende sommerlesning og boka burde leses. Gå på biblioteket med én gang og lån den!

Gro

Eksperten Gro's sjokolademuffins

Omtrent 20 - 23 stykker. Nam, nam..

Du trenger muffinsformer, jeg har prøvd uten og det ble fiasko.

2 egg
2 1/2 dl sukker
2 dl mel
4 sp sjokoladepulver (Regia helst)
150 gr margarin
1 1/2 ts vaniljesukker
1 ts bakepulver

Dette gjør du:

Smelt margarin og kjøøl det ned. Lag eggedosis av egg og

sukker. Bland mel sjokoladepulver, vaniljesukker og bakepulver og putt det oppi eggedosisen. Så tar du smøret oppi og blander alt sammen. Røra skal ikke være lysebrun. Sett ut muffinsformene og ta oppi røra. (Fylles til en fjerdedel av forma).

Tips: Ta oppi mer sukker og vanilje hvis du er glad i søte ting.

Gro

Lattervers

Hvis man ler for mye
er man tåpelig.

Hvis man ikke ler
er man kjedelig.

Hvis man ler for lett
er man lattermild og skrullete.

Hvis man ikke ler nok
mangler man humoristisk sans.

Hvis man fniser er man dum.

Hvis man holder igjen sin latter
er man storsnutet.

Hvis man ler høyt
er man vulgær.

Det er til å gråte av...

Gro

Vits

Far, gi meg en tioring!

-Gutten min, syns du ikke du er for stor til å tigge en tioring.

-Du har helt rett, far, gi meg en krone isteden, da!

Barneside-redaksjonen tar gjerne imot brev. Skriv noen ord om noe du har på hjertet eller fortell om noe du har opplevd på Kampen. Ett av brevene vil bli trukket ut, og den heldige vil få boka som Gro omtalte under boktips. Fristen er 1. august, men du kan gjerne skrive med én gang. Tuva Løkse, Hurdalsgate 7, 0655 Oslo 6

... paviljong i Kampen park, ny park i Brinken, stengt bom i Hedmarksgata, stopp for gjennomkjøringstrafikken, "ny" kirkeplass

Plan for miljørettet helsevern på Kampen: Angår det deg?

Robert Lorange

Bydelsforvaltningen i Gamle Oslo har i flere år arbeidet med prosjektet "Plan for miljørettet helsevern" i bydelen. Dette prosjektet er nå kommet over i tredje etappe, og i den anledning ble det avholdt en idédugnad i slutten av april 1991. Flere representanter fra både Kampen Bydelshus og Kampen Vel deltok på dette.

Hensikten med idédugnaden var å få fram visjoner og idéer, både for miljøtiltak som kan konkretiseres raskest mulig, og mer langsiktige visjoner hva gjelder trafikkkløsnin-ger, utvikling av grøntstrukturer og bomiljø i Gamle Oslo.

Gamle Oslo lanseres som miljøbydelen i Oslo!

De langsiktige visjonene forsøkes innarbeidet som bydelens egne målsettinger om en positiv byutvikling mot år 2000. Dette nedfelles i planforslag som er under utarbeidelse.

Det var bred enighet på konferansen om at bydel 06 sine problemer nå må gjennomgå en snuoperasjon. Håpløse trafikkproblemer, forurensninger, forfall og mange andre miljøproblemer må tas fatt i og gjøres noe med, og det må skje raskt! Bydelen ble altså lansert som en fremtidig miljøbydel i Oslo.

Hva skjer på Kampen?

For Kampen er kanskje forslaget om trafikkplan med miljøtiltak av størst betydning. Her tas mange gode tanker opp; forslag om å få bort gjennomkjøringstrafikken, fornyet krav om å stenge bommen i Hedmarksgata, miljøtiltak i Normannsgata og Bøgata, opparbeidelse av kirkeplassen foran Kampen kirke mm. Forslaget skal etter hvert legges fram for bydelens politikere, og det er å håpe at besluttende myndigheter lenger opp i systemet vil slutte opp om forslaget, slik at det kan realiseres.

25 mill. skal fordeles

Det som nå gjør prosjektet "Miljørettet Helsevern" særlig spennende, er at det fra Miljøverndepartementet er invitert, bl.a. til Gamle Oslo, om å søke på deler av 25 mill. kr. til forskjellige miljøtiltak. Det dreier seg om miljøprosjekter som kan gjennomføres innen utgangen av 1991, og som har både miljøeffekt og sysselsettingseffekt.

For Kampens del er det bl.a. søkt om penger til å bygge paviljong i Kampen park, opparbeidelse av park i Brinken 38-44, opparbeidelse av området foran Kampen Bydelshus, innvendig oppussing av deler av Bydelshuset, opprustning av ute-arealene i bydelens kommunale barnehager o.l.

Øvrige tiltak som kommer med i trafikkplanen er ikke tatt med i denne omgangen, ettersom de ikke kan gjennomføres i år.

Allerede St. Hans vet vi svaret, og tiltakene kan påbegynnes/gjennomføres i løpet av høsten. Vi krysser fingrene!

Nei til EF på Kampen

Organisasjonen Nei til EF er organisert fylkesvis, med én avdeling i Oslo. I Oslo finnes det to særegne grupper - Ungdom mot EF og Kunstnere mot EF. Ellers består organisasjonen av Nei til EF-lag i bydelene.

I januar ble det stifta en egen Nei til EF-gruppe i Gamle Oslo. Det ble valgt et styre på 11 personer fra hele bydelen.

Styret har brukt tid på å komme i gang med den nye organisasjonen. Vi har jobbet endel med å få til en bydelskonferanse og et samarbeid mellom bydelslagene av Nei til EF. Vi har nå kontakt med våre nabobydeler og kan samarbeide når det er behov for dette.

Vi vil prøve å ha stand på Tøyensenteret på lørdager framover, så der kan dere treffe oss. Ellers vil vi satse på å verve mange medlem-

mer i bydelen, starte skolering for medlemmene, dele ut løpesedler og informasjon og arrangere medlemsmøter.

Vi vil gjerne ha flere medlemmer, og ser det som viktig å trekke med flest mulig EF-motstandere i aktivt arbeid lokalt. Hvis du er interessert kan du bare kontakte en av de følgende: Sidsel Mørck, Norderhovgt. 26, tlf. 68 02 88, Ellen Hansen, Norderhovgt. 8b, tlf. 19 18 95, Øystein Sjaastad, Kampengt. 28, tlf. 68 73 40, Sjur Tveit, Ullensakergt. 15, tlf. 67 96 56, Bente Moseng, Bøgt. 15, tlf. 19 81 72. Ellers består styret av Sidsel Renå fra Tøyen, Kjetil Lenes fra Gamlebyen og Grethe Rømo fra Vålerenga.

Bente Moseng
sekretær

Neste nr. av Kampenposten kommer i september!

Velkommen til din lokale -

K-BANK

- Personlig økonomisk rådgivning
- Skatteplanlegging
- Forsikring
- Lån
- Kjøp og salg av eiendom
- Visa - smartkort - minibank

KREDITKASSEN

TØYEN Tlf.68 86 29

Buss nr. 20 Skøyen og
nr. 29 Vippetangen.

Alle
T-baner går
til oss

STORT BRILLEUTVALG
OPTISK SYNSPRØVE
GOD SERVICE

**Husk solbriller til
sommerferien!**

**Vi har utvalget!
TØYEN OPTIKK**

Hagegt.24, Oslo 6
Tlf. (02) 19 82 73

OG HVOR TROR DU DETTE ER?

Du har sikkert sett den, men **HVOR?** I et forsøk på å anspore til å bli kjent i Kampens kriker og kroker, setter vi opp en liten premie til først uttrukne riktige løsning. Svar til redaksjonen innen 15. august!

**Vi hjelper deg
med alt innen grafiske
tjenester!**

**Ring oss!
Vi holder til i ditt
nærmiljø!**

KAMPEN GRAFISK as

Boks 2805 Tøyen - 0608 Oslo 6

Telefon: 02/67 94 13

Fax: 02/19 17 06

KULENE SUSER I KAMPEN PARK

En spontanaksjon har ført til stiftelsen av en ny idrettsforening på Kampen. Initiativtager og selvbestaltet president, Peer Lorentz Dahl, står nå i spissen for Kampen Boccia Club. Dette kontinentale kulespillet har etterhvert fått sine entusiaster også her i landet, og på lørdager kl. 15.00 vil det utover sommeren bli kjempet hårdt, men dannet. Du er velkommen!

Stor trengsel i rekkene ved kontoret for ansøking om medlemskap, førte til at presidentens opprinnelige krav om uniformering i form av alpelue måtte frafalles. Dette forringer dog ikke spillets kvaliteter. Etter fremtredende medlemmers korpus å dømme, er heller ikke kravene til forutgående fysisk fostring altfor rigide.

Interesserte kan kontakte Peer Lorentz Dahl, Joronn Dahl i Kampen Galleri, eller Leif Ryve.

SISTE:

Kampenposten overvar det konstituerende spillermøtet i Kampen park lørdag 8. juni, og kan melde om stor sportsånd og latinsk temperament i de innledende runder. Vår nyinnkjøpte jordbærkurv ble prompte konfiskert, og fremsto senere som turneringens førstepremie. Etter kampen skulle man "tøye ut" på et nærliggende etablissement, fikk vi forståelsen av.

Søndager: Musikk fra kl. 15-19

Åpningstider i juli mnd.:

Alle hverdager fra 16-23

Lørdag og søndag fra 13-23

**Middager Minnesamvær Selskaper
Kurs & Konferanse**

Kampen Bydelshus, Bøgata 21, tlf. 19 04 92

.... innen du leser dette, har det vært atter flere festdager. Gamle Oslo Bydelsforvaltning har hatt sine "dager" på Tøyen, med innlagt "Gamle Oslo Løp" og formodentlig mye annen festivitas.

.... Weekenden 14., 15. og 16. juni varsles det om Galgeberg-dager

.... Kampen Historielag går svangre med planer om å arrangere tur for Kampenbarn til Folkemuséet på

Bygdøy, med bl. a. innlagt besøk hos en lys levende smed. Om dette lar seg realisere før sommerferien er over oss, er foreløpig usikkert, men at det blir noe av er *helst* sikkert og vi skal til slutt videreformidle et lite varsko om at en bil med to personer i har gjort flere forsøk på å lokke med seg mindreårige på Kampen. Det er ikke grunn for noe hysteri, men vær litt ekstra obs ...

**Jeg vil ikke flytte
fra Kampen! Men da
må jeg ha et nytt sted
å bo - kan du hjelpe?
Min. 2 rom, max
kr. 4000.**

Ring Kari på 57 14 90

SCENER FRA FOLKETS KAMP

- en dokumentar

